Enderrock | Anna Tisora | Actualitzat el 11/11/2020 a les 08:30

Carlota Flâneur: «El cervell és l'essència de cadascú, i el cervell és complex»

Descobrim en primícia les tres cançons que completen 'Brains', l'EP debut de la cantant barcelonina | Parlem amb ella sobre el nou projecte i les passes que l'han portat fins aquí, en la seva primera entrevista

Carlota Flâneur | Sílvia Poch

A vegades, cal prendre iniciativa pròpia i provar sort. Potser, just en aquell moment, baixi un àngel del cel i t'obri les portes del paradís que, discretament, havies somiat. Tot això podria ser l'inici d'una història de ficció, però és ben real i és la història de **Carlota Flâneur**, la barcelonina de gairebé vint-i-tres anys que és a punt de llançar l'EP debut, produït per **Ferran Palau**, sota els segells de Pértiga Music i Hidden Track Records. El títol escollit per aquest petit diamant és *Brains*, i avui descobrim en primícia com sona.

Parlem amb l'autora en la seva primeríssima entrevista com a **Carlota Flâneur**, pocs dies abans que surtin a la llum les tres cançons que completen aquest primer conjunt discogràfic, després de la carta de presentació que va oferir amb el senzill "Generation of the young flesh".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=OJEwiRRozc4
"Jo des de molt petita tocava el violí, i va ser cap als catorze que vaig decidir que volia cantar, i amb això, també em vaig posar a tocar la guitarra. Va venir bastant natural el fet de començar a escriure les meves cançons", explica la cantant sobre la seva trajectòria, que l'ha portat per

diversos projectes musicals i programes com *La voz*. "També vaig estar força temps en una banda amb els amics de l'institut, **The Artichokes**, i això ho combinava amb concerts en acústic on tocava versions... Va ser al cap d'un temps que vaig veure que era el moment de treure alguna cosa meva". I aquí és on va néixer **Carlota Flâneur**.

Com vas trobar la teva personalitat artística?
Faig cançons que, per sobre de tot, em representen. Reflecteixen molt el que penso i el que veig, busco sentir-m'hi dins. D'alguna manera són la meva marca d'identitat, i això ha vingut sol, després de posar-me a escriure i a tocar des del meu cervell.

Les quatre cançons del disc són en anglès. El tens molt present a la teva vida quotidiana?
He de dir que *High School Musical* és el culpable d'això. Quan era petita, les cançons d'aquelles pel·lícules són les que em van enamorar de la música, i eren en anglès. Suposo que des de llavors sempre he relacionat música amb l'anglès, encara que més tard també hagi escoltat molta música en català i en altres idiomes. Actualment, a més, soc professora d'anglès a una acadèmia. Tot i que vaig estudiar biologia humana, penso que m'ho passo massa bé ensenyant anglès com per substituir-ho per excercir de biòloga!

De passar-s'ho bé, justament, és del que parla la cançó que obre les portes de l'EP de **Carlota Flâneur**, "Fun":

Video: https://www.youtube.com/watch?v=5Yt8BnAwezI
Per on passa el recorregut, des que decideixes engegar el projecte en solitari fins a formar part de Pértiga Music i Hidden Track Records?
Doncs una cosa va portar l'altra! Realment, jo no tenia cap expectativa, però sí que tenia cançons i ganes d'ensenyar-les. Primer vaig picar moltes portes, i vaig provar els temes en festivals, concursos... Fins i tot, vaig gravar els temes en un estudi, però aquelles versions no van acabar sortint mai a la llum perquè en el procés, em va trucar la Idoia, de Pértiga Music, i em va dir: "si estàs disposada a parar màquines, ho podem fer juntes". M'havia vist penjar cosetes a les xarxes socials i li havia cridat l'atenció.

Així doncs, tu ja anaves a treure els temes pel teu compte?
Sí! Jo em volia llançar a la piscina: si qualla, qualla i si no, no passa res. Sempre he estat conscient de la complicitat de la indústria musical. Però a partir de parlar amb la Idoia, tot va prendre una nova dimensió. De seguida em va presentar la possibilitat de publicar amb Hidden, i jo allà sí que ja no m'ho creia! Així que vaig preferir anar pel camí lent i fer-ho bé.

Què explica *Brains*?
El tema del disc és la complexitat dels cervells. De seguida vaig tenir clar que el títol havia de ser *Brains*, perquè al final, totes les cançons van de relacions amb altres persones, i la comunicació forma part essencial d'aquestes relacions, i la comunicació surt dels cervells de qui formen la relació... en fi! [Riu].

Video: https://www.youtube.com/watch?v=6fTooZncu4k
Aquí s'hi pot intuir la teva vessant biòloga...
És veritat! El cervell és l'essència de cadascú, i els cervells són complexes. Però parlem-ne i escoltem-nos, no? Penso que a vegades donem poca importància a la salut mental, i no hauria de ser així.

Una de les coses que crida l'atenció de Carlota Flâneur és la uniformitat estètica. Com l'has creada?
Ha estat un treball conjunt amb els segells. Jo els vaig explicar com era jo, les meves idees... i de seguida va anar sortint la imatge; va ser un procés en equip molt bonic. Era un moment molt explosiu, just ens començavem a desconfinar, i va sorgir la idea dels colors. El primer que vam fer va ser la sessió de fotos amb la Sílvia Poch, d'on van sortir unes fotos brutals amb aquests monos de colors! Pel videoclip de "Generation of the young flesh", que el vam gravar al Konvent, també

vam voler mantenir la idea dels colors i l'estètica aquesta una mica *retro*.

És per això que treus l'àlbum en format analògic?
Exacte! Soc molt amant del format analògic. Sortirà en format vinil i en casset! Estic molt emocionada amb això: és un casset brutal amb purpurina! Crec que el format analògic posa en valor la música. Vivim en un món que es mou molt més de pressa del que jo puc processar, i el format físic de les coses em flipa perquè és més palpable, es pot assaborir lentament i em fa gaudir de les coses de debò.

Brains s'acomiada amb una cançó d'agraïment, "Thanksgiving song":

Video: https://www.youtube.com/watch?v=W1X0b3_jnBQ